

ARMÁDNÍ GENERÁL SERGEJ INGR

Narodil se 2. září 1894 ve Vlkosti na Kyjevsku. Vzdělání získal na reálném gymnáziu a po maturitě nastoupil jako jednoroční dobrovolník v rakousko-uherské armádě u 49. pěšího pluku. V bojích u Caricynu 15. září 1915 přešel c ruského zajetí. Záhy vstoupil jako dobrovolník do 1. srbské dobrovolnické divize, která se začala organizovat v Oděse a později se v jejích řadách zúčastnil bojů u Dobruž. V následujícím roce přestoupil do tvořícího se Čs. vojska na Rusi, avšak již na podzim 1917 odjel s prvním transportem ruských legionářů přes Murmaňsk a Velkou Británii do Francie k tamní čs. legii. Zúčastnil se potom bojů na západní frontě a po ukončení kursu pro velitelské rot odejel na italskou frontu, kde byl ustanoven velitelem praporu 33. pěšího pluku italských legií.

Na území Československé republiky vstoupil v hodnosti kapitána. Se svojí jednotkou se zapojil do bojů proti maďarským jednotkám Bély Kuna. Tehdy se také rozhodl věnovat své službě vznikající československé armádě; absolvoval

první kurs školy generálního štábu a po ukončení Vysoké školy válečné v Praze začal jako důstojník generálního štábu pracovat ve funkci přednosty operačního oddělení, nejdříve u Zemského vojenského velitelství v Praze a později přímo na hlavním štábu čs. branné moci. Přednášel taktiku v kursu pro velitele vojskových těles a v druhé polovině dvacátých let vykonával i funkci podnáčelníka zemského vojenského velitelství. Jeho otevřený charakter, logické uvažování, pohotovost v rozhodování, důkladná znalost vedení operací v terénu společně s bystrým postřehem pro účelný manévra a pravděpodobný obraz boje, včetně jeho jazykových znalostí mu umožnily plně se uplatnit v prostředí, kde se tvořila československá vojenská doktrína a duch čs. armády a odkud vycházely podněty k zajištění obrany Československé republiky.

Ve svých čtyřiceti letech byl jmenován do první generálské hodnosti (brigádní generál); to již měl ale za sebou i službu velitele 5. hraničářského pluku v Chebu, pěšího pluku 38. v Berouně. Poté následovaly funkce u vyšších jednotek, a to velitele 16. pěší brigády v Místku, 8. divize v Hranicích a nakonec zástupce velitele III. sboru v Brně. Tato poměrně rychlá kariéra v předválečné čs. armádě, ovšem především ve štábních funkcích, ale generálu Ingrovi nedala dostatečnou příležitost osvojit si potřebné velitelské zkušenosti. Získal tak nepochybně o sobě velmi vysoké mínění, což ho někdy vedlo k přeceňování vlastních možností. Těžce také snášel kritiku svých rozhodnutí, a pak se někdy nechával strhnout k ukvapeným závěrům.

Po nacistické okupaci okleštěného Česko-Slovenska generál Ingr společně s armádními generály J. Bílým a S. Vojtechovským **inicioval vybudování ilegální organizace vojáků - pozdější Obrany národa**. Na výzvu dr. E. Beneše odešel 20. června 1939 přes Polsko do Francie, kde později zastával funkci náčelníka vojenské správy Čs. národního výboru v Paříži. Při ustanovení čs. prozatímní vlády v Londýně v červenci 1940 byl jmenován jejím ministrem národní obrany. Dnem 19. září 1944 převzal funkci hlavního velitele čs. branné moci, avšak již v prvních dnech působení košické vlády Národní fronty byl společně se svými spolupracovníky zbaven funkce. Po návratu do vlasti polní prokurátor 1. čs. armádního sboru v SSSR proti němu zahájil vyhledávací řízení pro podezření ze zločinů zneužití úřední a služební moci.

Vyšetřování bylo sice ukončeno s odůvodněním, "že tu není činů trestním soudem stíhatelných", ale teprve po iniciativě prezidenta republiky dr. Beneše byl Ingr v roce 1947 pro své nesporné zásluhy v odboji za druhé světové války povýšen do hodnosti armádního generála a pověřen funkcí mimořádného vyslance a zplnomocněnce u Její Výsosti nizozemské královny v Haagu.

Na funkci rezignoval 3. března 1948 slovy: "Nynější Gottwaldova vláda dostala se k moci záměrným násilným činem, předem pečlivě až do všech podrobností připraveným a provedeným policií a ozbrojenými komunistickými buňkami proti vůli velké většiny československého lidu. Proto nemohu uznati a neuznávám tuto vládu za vládu zákonnou a odpovídající základním zásadám demokracie."

Rozhodnutím správním mu ministr národní obrany L. Svoboda odňal nejen vojenskou hodnost armádního generála, ale i všechna čs. vyznamenání... To ovšem nemohlo podstatně změnit místo S. Ingra v našich novodobých dějinách, i když nelze pominout zúžené hledisko jejich třídního výkladu v uplynulých desetiletích. Z Nizozemí generál Ingr odešel do Velké Británie a později se přestěhoval do USA, kde spolupracoval s dalším "třídním nepřitelem" generálem Františkem Moravcem. Zemřel 17. června 1956 v Paříži. Nespravedlivé rozhodnutí z roku 1948 zrušil prezident V. Havel v roce 1991, kdy in memoriam generálu Ingrovi nejen vrátil hodnost armádního generála, ale jeho jméno se objevilo i mezi prvními, kterým udělil Řád M. R. Štefánika.

PhDr. Zdeněk Vališ

Foto: VHA